

De Guanchen kenden geen metaal of textiel. Ook het wiel was hen onbekend. Ze konden wel potten bakken maar doordat ze geen draaischijf kenden werden deze potten gewoon ruw gevormd met de hand.

De Guanchen konden niet meer weg van de Canarische Eilanden want daar groeide geen riet en de Guanchen wisten niet dat men van hout boten kon maken. De Guanchen van de

verschillende Canarische Eilanden hadden onderling ook weinig of geen contact met elkaar omdat ze geen boten hadden.

De eerste Guanchen verzamelden eetbare gewassen en vingen vis. In de loop der tijd begonnen deze mensen hun gedragspatroon te veranderen: zij begonnen omstreeks het jaar 0

de grond te verbouwen en gingen in groepen wonen. In de jaren die volgden ontwikkelden zij allerlei technieken zoals het cultiveren van gewassen (bonen, erwten, gerst en tarwe), het houden van vee (geiten, schapen en varkens), landirrigatie en pottenbakken.

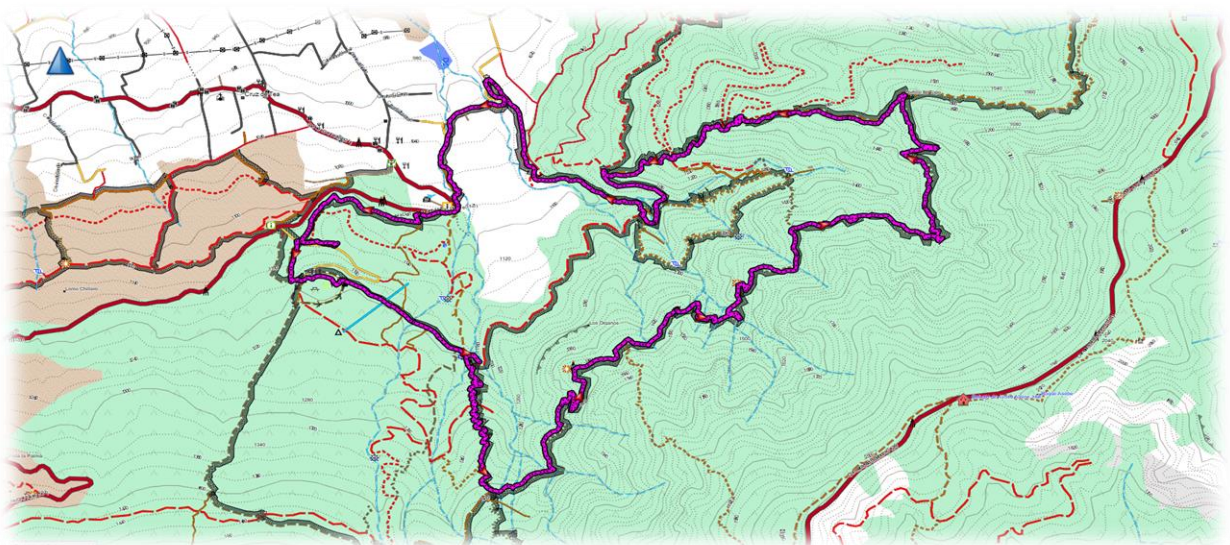
Bijzonder is één van de laatste grottendorpen van het eiland, Chinamada waar uit de rots gehouwen bewoonde huizen (nu comfortabel met elektriciteit en stromend water) te bezichtigen zijn.

Donderdag 9 januari 2020

- Soort : Luswandeling
- Plaats : Aguamansa
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 6 uur

Vandaag doen we een wandeling in het binnenland, buiten het Anaga-gebied. Jules hebben we afgezet in het historische stadje La Orotava.

Buiten de vele wandelpaden kennen alle Canarische Eilanden één GR (Grote Routepad). Op alle eilanden hebben ze hetzelfde nummer, namelijk GR131. Deze GR loopt steeds over het

gehele eiland, meestal over de hoogste rug van het eiland. In Gran Canaria wordt de GR131 tevens aangeduid als de Camino de Santiago de Compostela, een pelgrimsweg dus.

In dit prachtige bos zien we veel baardmossen. Baardmos wordt al minstens 1000 jaar medicinaal gebruikt als antibioticum, de werkzame stof is metaboliët-urinezuur. Het

urinezuur van baardmossen heeft meestal een gelige kleur. Enkele soorten hebben een rood of roze pigment, de aard van deze stof is nog onbekend. Baardmos is eetbaar en rijk aan vitamine C.

We bevinden ons in het wandelgebied ten oosten van El Teide, in het Bosque de la Esperanza. Het is een woud van eucalyptus en vooral van Canarische pijnbomen. Deze endemische boomsoort, die wel 40 meter hoog kan worden, is verbazingwekkend brandbestendig door

zijn dikke schors en het hoge harsgehalte. Ze hebben ook heel diepe wortels waardoor ze na een brand snel teruggroeien. Bosbranden komen heel regelmatig voor op de Canarische Eilanden.

Vrijdag 10 januari 2020

- Soort : Luswandeling
- Plaats : Puerto de la Cruz
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 6 uur

De banaan op Tenerife is klein, zoet en zeer smaakvol en dus heel anders dan de grote, gele maar vaak “stroeve” banaan die wij kennen. Deze Chinese bananensoort werd in 1882 ingevoerd op het eiland en heeft geleid tot een explosie in de bananenteelt. Een bananenplant

of bananenboom is in werkelijkheid een kruid, 's werelds grootste kruid. Volgens de tuinbouwkundige definitie wordt de banaan echter tot de groenten gerekend. Volgens de culinaire definitie is het echter een vrucht, omdat de banaan als nagerecht dan wel als tussendoortje wordt gegeten.

Bananen groeien in tropische landen waar de temperatuur niet onder de 10°C komt. Onder normale omstandigheden duurt het ongeveer zeven maanden voordat er geoogst kan worden. Bananen groeien in een tros van wel 50 kg aan één bananenplant. Alle bananen in zo'n tros

zijn tegelijk rijp. De bloem die onder aan de tros zit, is ook eetbaar en heeft een ietwat wrange en licht zoete smaak. Deze bloem wordt in sommige landen in Azië rauw gegeten. De banaan krijgt zijn kromme vorm doordat door de zwaartekracht de bloemtros naar beneden gaat hangen, maar de vruchten naar boven blijven groeien (geotropie). Het heeft dus niets met het 'groeien naar het licht' te maken.

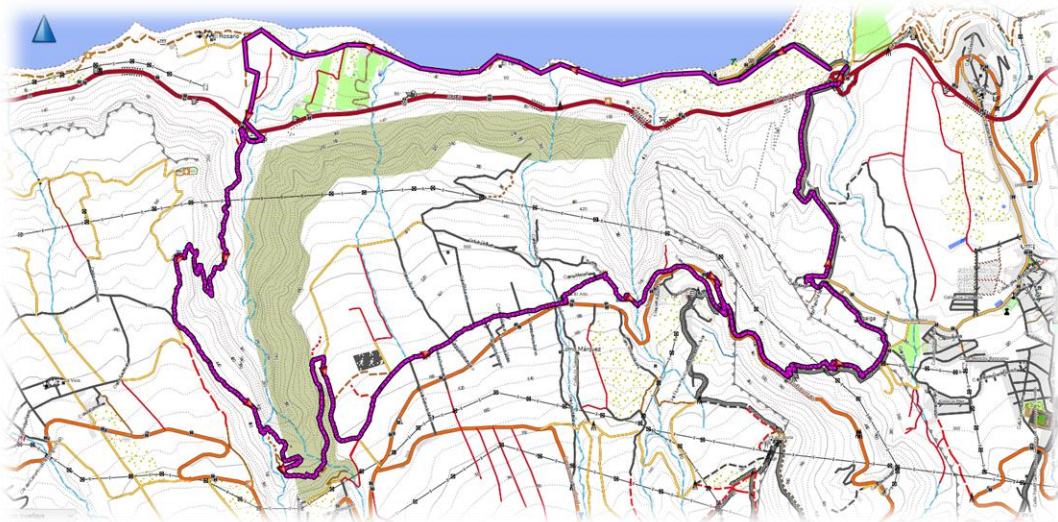
De *Solandra maxima* of de reuzenklimtrompet is een plant uit de nachtschadefamilie. Het is een snelgroeïende, tot 12 m lange klimplant, die in cultuur vaak wordt teruggesnoeid tot een struik met overhangende twijgen. Alle delen van de plant zijn giftig. De bloem is bij aanvang

van de bloei roomwit tot lichtgeel en verkleurt tijdens de bloei naar oker tot oranje. Naar de avond toe gaan de bloemen een penetrante geur afscheiden. Dit trekt vleermuizen aan als bestuiver. Van nature komen deze bloemen enkel voor in Mexico.

Zaterdag 11 januari 2020

- Soort : Luswandeling
- Plaats : Puerto de la Cruz
- Afstand : 15 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 6 uur

In het dorp Icod El Alto staat het bronzen beeld dat een Guanche dient voor te stellen. Dit beeld moet blijkbaar nogal bekend zijn want er stoppen veel bussen op het plein waar het beeld staat. Het zijn vooral oudere dames die op de foto willen met deze Guanche.

De Guanche-cultuur onderhield een kenmerkend begrafenisstelsel als een typische opstelling naar sekse: mannen in rugligging en handen parallel aan het lichaam, terwijl de

handen van vrouwen op het schaambeek geplaatst werden. Daarnaast werden ze begraven (werden in holen en grotten gelegd) met grafgiften, mogelijks met de voorwerpen die ze bij leven gebruikten. De Guanchen hadden een levensverwachting tussen de 30 en 40 jaar.

Het Castillo de San Felipe is een 17^e-eeuws, en in koloniale stijl, gebouwd kasteel dat ooit diende als fort tegen piraten. Het fort is niet toegankelijk voor het publiek.

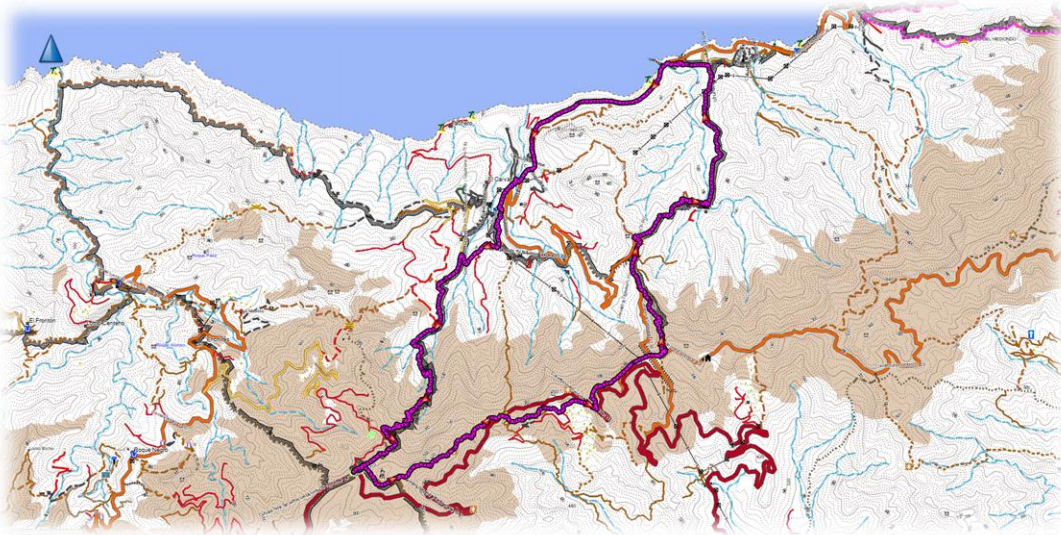
De bewoners van een winkeltje voor haakwerkbenodigdheden hebben er niets beter op gevonden om een gedeelte van hun gebouw aan te kleden met haakwerk.

Zondag 12 januari 2020

- Soort : Luswandeling
- Plaats : Van Casa Forestal de Anaga naar Playa de San Roque
- Afstand : 17 km
- Stijgen : 1000 m
- Dalen : 1000 m
- Duur : 5 ½ uur

Aan de voet van het gebergte, aan de kust, ligt Playa del Roque, een rustig strand met prima visrestaurants waar de zee sterke stroming heeft.

Anaga kent één groter bergdorp: Taganana. Dit dorp, dat nog niet lang geleden alleen per boot of muilezel bereikbaar was, herbergt één van de oudste kerken van Tenerife, Nuestra

Señora de la Nieves uit 1506, beroemd om een Vlaams drieluik uit de eerste helft van de 16e eeuw.

